

خداوند آن‌هایی که توبه کردند و از گناه پاک شده‌اند را دوست دارد و آن‌ها محبوب خدایند.

شماره پرسش: ۱۳۱۱۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۶/۴ ۰۷:۱۰:۴۹

متن پرسش

سلام علیکم استاد: من طلبه هستم، یک بار استادمان داستانی راجع به باقی ماندن اثر همیشگی گناه «ولو اینکه توبه کنیم» گفت که من برق از سرم پرید و خیلی نا امید شدم زیرا در گذشته گناهی مرتکب شده‌ام. استادمان گفت حضرت داوود وقتی مرتکب خطایی شد تا چهل روز ناله و زاری کرد پس وحی آمد که توبه ات پذیرفته شد اما دیگر آن ارتباطی که قبلا با من داشتی هرگز بر نمی‌گردد. همچنین یکی از دوستانم گفت روایت است که هر گناهی انسان انجام می‌دهد یک جنبه ی عقلانی از او دور می‌شود و دیگر به وی باز نمی‌گردد. همچنین می‌گویند توبه همانند شستن لباس کثیف است پاک می‌کند ولی پوسیده هم می‌کند. استاد من با این حرف‌ها خیلی ناامید شده‌ام. لطفا واضح بفرمائید که آیا من می‌توانم به خدا آن تقریبی را پیدا کنم که اگر گناه کار نبودم می‌توانستم تقرب پیدا کنم؟ آیا اثر گناه همیشه در روح باقی می‌ماند یا با توبه به کلی بر طرف می‌شود. استاد عاجزانه تقاضا می‌کنم راهکاری بفرمائید که اثر گناهان گذشته‌ام را به کلی از بین ببرد، قول می‌دهم هرچه بگوئید عمل کنم. «یا علی»

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ملاک ما آیات قرآن و روایات صحیح السنه اهل‌البیت «علیهم‌السلام» است که در متن آن‌ها هرگونه گناهی را با نور تواب حضرت حق در صورتی‌که ما توبه کنیم، به‌کلی منتفی می‌دانند و نه‌تنها منتفی، بلکه اگر با توبه‌ی خود زشتی گناه تا عمق جان ما پیدا شود، آن حالت به ما خودآگاهی تبدیل سیئه به حسنه را می‌دهد. خداوند یک‌جا می‌فرماید: «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» (هود/۱۱۴) یعنی کارهای خوب مثل عبادات و رعایت حرام و حلال به‌کلی سیئات را می‌برد. و یک‌جا می‌فرماید: «إِلَّا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا» (۷۰) فرقان. یعنی اگر کسی از گناه دست بردارد و توبه کند و مسیر خود را در راستای ایمان و عمل صالح قرار دهد نه‌تنها آثار گناهان او به‌کلی از بین می‌رود بلکه آن گناهان به حسنات تبدیل می‌شود و روحیه‌ی بسیار زیبا و پاک به او هدیه می‌گردد و در همین راستا در قرآن داریم: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ» (۲۲۲) بقره. یعنی خداوند آن‌هایی که توبه کردند و از گناه پاک شده‌اند را دوست دارد و آن‌ها محبوب خدایند. و در روایات هم که این‌همه تأکید می‌شود هرکس از گناهی توبه کند همانند آن است که آن گناه را نکرده است؛ جایی برای ناامیدی نمی‌ماند. موفق باشید

